

متن پرسش

استاد گرامی سلام: وقت شما بخیر. طاعات شما مقبول. بنده اولین سالی که با گروه ساحت حضور آشنا شدم و در کلاسها شرکت کردم برای ماه رمضان با توجه به کتاب رمضان دریچه‌ی رؤیت، احساس می‌کردم وظیفه‌ی من این هست که در ماه رمضان خیالات خودم را کنترل کنم و نگذارم هرز برود فکر می‌کنم امسال خیلی نیاز مبرم به این امر داشتم. به خصوص که بعضی مزاحمت‌ها و مانع تراشی‌ها با فعال کردن خیال برای بنده رخ می‌داد. در روز اول ماه رمضان هم آقا به این امر اشاره داشتند که ماه رمضان بستر مناسبی برای چنین امری است. خدا را شکر الان این را به عنوان سپر محکم مد نظر دارم و امیدوار به لطف خداوند هم هستم. در مورد مسائلی که چند بار عرض کردم که باعث تحیر و تعجب بنده می‌شد و خیلی من را انگشت به دهان می‌کرد، تصمیم گرفتم دیگر صحبت‌های او را دنبال نکنم چون دلیلی که مرا وا می‌داشت که رفتارهای او را دنبال کنم دیگر الان وجود ندارد و دوم اینکه نهایت حرفها و کید و مکر و حيله‌ی او همین چیزهایی هست که در این ایام نشان داده و چیز دیگری ندارد «و إن کید الشیطان کان ضعیفا» مکر ایادی شیطان که از او هم ضعیف‌تر. من اینقدر خوشبین به همه چیز هستم که فکر می‌کردم این پشیمینه پوش تند خو و دراز قبا دار ممکن هست از روش خودش دست بردارد اما دیدم اینطور نیست منم دوست ندارم خودم را معطل او کنم. لطفا اگر موضوع و مطلبی هست که باید در این ماه به آن توجه کنم بفرمایید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! در روایات به ما فرموده‌اند که شیطانی را در ماه رمضان به بند می‌کشند که امر به فحشاء می‌کند. ولی شیطان وسوسه‌گر در میدان است و ما از طریق توجه به سیره اولیای الهی باید از وسوسه‌های شیطان که شاید در ماه رمضان بیشتر هم باشد، عبور کنیم. به همین جهت جناب مولوی فرموده: «ره لقمه چو بستی ز هر حيله برستی / وگر حرص بنالد، بگیریم گری‌ها». و منظور از نالیدن حرص، همان وسوسه است که با بستن ره لقمه، فعال‌تر به میدان می‌آید و ما با بی‌اعتنایی به آن وسوسه‌ها و خود را به گری‌زدن، از آن وسوسه‌ها می‌توانیم عبور کنیم. موفق باشید